

عنوان مقاله:

ادبیات داستانی کودکان و نقش آن در رشد تفکر

محل انتشار:

دوفصلنامه تفکر و کودک، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مژگان رشتچی - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

آموزش تفکر به کودکان که فلسفه برای کودکان (PFC) نیز نامیده می شود یکی از برنامه های آموزشی است که مورد توجه بسیاری از دست اندرکاران تعلیم و تربیت کودک قرار گرفته است. در این برنامه آموزشی از داستان ها به منزله ابزار اصلی آموزش استفاده می شود زیرا عقیده بر این است که داستان ها می توانند مهارت های شناختی و توانایی پرسشگری را در کودک بالا ببرند و در نتیجه او را در ارزیابی استدلال ها، درک روابط علت و معلولی، کشف و تحلیل مفاهیم، و همچنین نتیجه گیری درست از رویدادها یاری کنند. به همین منظور، متیو لیپمن، که پایه گذار آموزش فلسفه برای کودکان است، داستان هایی را با هدف آموزش تفکر به کودکان نوشته است. مقاله حاضر، با تایید برنامه آموزش فلسفه به کودکان، سعی دارد نشان دهد که استفاده از کتاب های ادبی کودکان در برنامه درسی یک ضرورت است و می تواند نقش بسزایی در پیشبرد تفکر کودکان داشته باشد. بنابراین باید به داستان های ادبی به منزله یک ابزار آموزشی نگاه کرد و داستان خوانی را جزء برنامه های اصلی کودکان در مدارس قرار داد تا کودکان بتوانند از طریق گفت و گو در مورد آن ها قدرت تفکر خود را بالا ببرند. نکته دیگر که باید به آن توجه کرد این است که استفاده از داستان راه تعامل بزرگسالان با کودکان را هموار می کند، و در عین افزایش قدرت تفکر، آن ها را با رفتارها و مسائل اجتماعی آشنا می سازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات کودک، ادبیات داستانی، دوران کودکی، فلسفه برای کودکان، آموزش تفکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1543876>

